

**"ישיבישע בלאט"**

**"לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ"**

**"מראי מקומות"**

**ממה נפשך וכו'**, ולכאורה בא לבאר לדברי רב כהנא שמע"מ אינו כרוב, אך עי' בר"ן והרשב"א דבר לבאר לדברי רב.

**ברש"י ל: ד"ה תיקו** הקשה דגם למ"ד מע"מ כרוב תפסול שהייה כמו שפוסלת שהייה במיעוט בתרא?, ותי' בבה"ל ח"ב יא' ו' שזה הכל למסקנא שבעי שישחט כולו רק מהני רובו מדין רובו ככולו, אבל הכא עסקינן דסגי במע"מ שחשיב כרוב, עי"ש.

**שאני לענין טריפה דבעינן רוב הניכר**, וקשה א"כ איך ס"ד דחשיב טריפה אם אין הבהמה נטרפת בכך? עי' תבו"ש כא' ד' תפארת יעקב וחת"ס.

**רוב הניכר לעינינו**, פרש"י רוב גמור שהוא ניכר, ובראשונים רמב"ן רשב"א ור"ן כתבו דכל שהוא יותר מחצי ה"ה נראה לעינינו והביאו ראיה לזה, אמנם בט"ז כא' ב' דבעינן רוב הניכר בלא מדידה, ועי' פר"ח שם סק"ג ובפרי תאר, ובמשב"ז סק"ב.

**תוד"ה דכולי** הקשו למה בעירובין קי"ל דפרוץ כעומד מותר?, ובאבן האזל סוכה ה' טז' מחלק בפשיטות דכאן אמרינן שאין לחצי יתרון כרוב, ושם רק פסקינן דחצי הפוץ אינו פוסל עי"ש.

**הרי שהיו ישראל מחצה טהורים ומחצה טמאים וכו'**, ואיך שינהגו למעשה לרב ולרב כהנא עי"ש בסוגיא בפסחים עט. ועי' פי' הגרי"פ על הרס"ג איך שביאר מחלוקתם ע"פ היסוד שלו ברמב"ם.

**תוד"ה איש השווו** בין דין פסח שני לדין שבט שהודח, ועי' תפארת יעקב מה שתמה על דבריהם.

**הי בחולין והי בקדשים**, ועי' מהר"ם שהקשה אולי אשמועין תרוייהו לומר שגם בחולין וגם בקדשים דינא הכי, אבל לא שאחת איירי בזה ואחת בזה, עי' תירוצו, ועי' תפארת יעקב, ועי' רמב"ן וראש יוסף במה יהיה נ"מ איזה בריתא איירי בחולין ואיזה בקדשים.

**מאי רוב אחד**, רוב כל אחד ואחד, ועי' רשב"א שהוסיף לגרוב ורשב"א היא דאמר לכתחילה ברוב שניים, עי' מה שהקשה ותי' לפי זה וע"ע בצל"ח.

**שלא יהיה אדם שוחט שני זבחים כאחת**, ועי' רש"ש סוטה ח. למה לא נאסר מדין אין עושין מצוות חבילות, והוכיח מכאן דאפשר להתיר נדרים לכמה בנ"א בב"א, ועי' מג"א קמז' יא' בדמצוות רשות אין חבילות חבילות.

**לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל גלב"ע טו' כסלו תשעח'**  
**להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל**  
**שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.**

**ע"ב**

**תוד"ה אם** כתבו דהיה לגמ' להקשות מצד דהוי כשחיטה בשניים, עי' תורא"ש ורש"ש מה שתי'.

**עוד שם בתוס'** הקשו דשחיטת התמיד ודאי כשירה בזר?, עי' תי' ועי' מש"כ ביומא לב: ד"ה אם, וע"ע רשב"א, ועי' אבני נזר יו"ד י' ה' למה לא יפסל בכל אופן מדין שהיה במיעוט בתרא.

**מצוה למרק**, עי' תוס' כאן וביומא לג. למה אם לא שהיה צריך את הדם לא היה מצוה למרק, ועי' ראש יוסף, וע"ע פרמ"ג א"א תרכא' ד', ועי"ש שדן האם בשבת יש דין למרק בקרבנות ציבור, עי"ש הגהות מהרש"ק, וקובץ שמועות כ'.

**ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף**, או אינה לשחיטה אלא לבסוף, ובאחרונים נחלקו אי גם בשחיטת קנה בעוף נחלקו, עי' חו"ד ב' י' והגהות אשר"י פ"א ה' מה שהביא בשם או"ז, ועי' יד אברהם יו"ד ה' ג'.

**אמר רבא הכל מודים וכו'**, ועי' תפארת יעקב בבאור הס"ד של הגמ', דודאי אין לומר דס"ד דכל פסולי שחיטה לא יהיו רק בנעשו ברגע אחרון, ובבאור דברי הרמב"ם שחיטה ד' יג' שתלה דין זה של שחט נכרי ואח"כ ישראל ולהיפך בדין אינה לשחיטה אלא לבסוף, עי"ש לח"מ, אור שמח, קה"י סי' יג', צפנת פענח, ובשם הגר"ח מטו, דבאת לכל השיטות כל מהלך השחיטה קובע רק נחלקו האם 'שם' שחיטה מתחיל מיד בהתחלה או שרק בסוף חל למפרע על הכל.

**שהרי עשה בה מעשה חטאת העוף למטה**, וברשב"א ביאר למה לא אמר שעשה בה מעשה טריפה למטה, ועי' ראש יוסף מה שהעירו ובארו בדבריו.

**לא נחלקו אלא כגון ששחט סימן אחד בחוץ וכו'**, ופרש"י שנחלקו בעולת העוף שמליקתה ב-ב' סימנים, ובתוס' וברשב"א הקשו עליו והעמידו בבהמה, עי' מהרש"א, ובר"ן והחת"ס יישבו דברי רש"י, ובמה שהקשו התוס' על דבריהם מלקמן מ., עי' חת"ס ודבר אברהם ח"ג ב'.

**אינה מטמאה בגדים**, עי' פרש"י דאיירי שלא נטמא בנבילה, וברשב"א הקשה דאפילו נגע נבילה לא מטמאה בגדים?, עי' צל"ח, רש"ש ראש יוסף, והמהר"ם שיק.

**ואי אמרת ישנה לשחיטה וכו'**, ועי' רש"ש שדקדק הלשון למה אמר וא"א, ולא אלא למ"ד וכו'.

**אירע פסול בשחיטתה**, ולרש"י איירי שנתנבלה ורק אז אגלאי מילתא למפרע דלאו שחיטה היא, ולתוד"ה אירע ה"ה בכל פסולי פרה, ובשו"ת רעק"א קמא קסה' הקשה סתירה מדברי רש"י לקמן מ: ד"ה מחתך שמשמע שם שגם בפסול צדדי של ע"ז אמרינן אגלאי מילתא למפרע וכו'?, ועי' תי' ובקה"י יג' ב', וע"ע חזו"א יו"ד ג' כ', וע"ע צל"ח בבאור דברי רש"י.  
**ובבאור דברי התוס'** עי' קה"י הנ"ל וכן במשנת ר"א קדשים טו', ובקוב"ש ב"ק סי' לט'.

**לפלוג בהכשרה של פרה**, עי' מצפה איתן מה שהקשה, ועי' מרחשת ח"א כה'

**תוד"ה תרי**, הקשו דדין זה רק לכתחילה אבל בדיעבד אינו פוסל?, עי' תי' ובאור שמח פר"א ד' יח'.